

عنوان مقاله:

نشانه‌شناسی مفهوم عشق در منظومه ویس و رامین بر اساس نظریه رمزگان دانیل چندلر

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 12، شماره 441 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سعیده فرامرزی فرد - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

سیاوش مرادی - استادیار زبان و ادبیات فارسی، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

هادی خدیور - استادیار زبان و ادبیات فارسی، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

کتاب ویس و رامین اثر فخرالدین اسعد گرگانی از جمله منظومه‌های عاشقانه ماندگار در ادب پارسی است. این کتاب روایت عشق ممنوعه ویس بر برادر همسر خود رامین و البته احساس عاشقانه متقابل رامین به اوست. فخرالدین اسعد گرگانی یک داستان قدیمی پهلوی را که پیرامون منشأ آن بین مورخین اختلاف وجود دارد را به نظم درآورده و به نظر می‌رسد قدری باورهای خود را در آن دخیل کرده است چراکه در بسیاری از ابیات و تکه‌های داستان با نگاهی شگفت‌مندانه و قاضی مأبانه روبه‌رو هستیم. در اینجا ما با روش نشانه‌شناسی و با استفاده از نظریه رمزگان دانیل چندلر به دنبال بررسی مفهوم عشق در قالب رمزگان‌های اجتماعی، ادراکی، تفسیری و متنی هستیم. این داستان سرشار از مفاهیم ناب عاشقانه بر مبنای رمزگان‌های یادشده و تجربیاتی جالب در قیاس با نظریات جدید است.

کلمات کلیدی:

نشانه‌شناسی، عشق، رمزگان، ویس، رامین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148211>

